

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110212108
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1110212108.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu : A. M., F. XX.X.XXXX, Q. H.: K. I. P. Č.. XX, Q., občan Slovenskej republiky, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom: Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5C/1/2010 - 213 zo dňa 12.10.2016, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5C/1/2010 - 213 zo dňa 12.10.2016 **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom pre zmeškanie žalobcu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia náhrady škody a priznania nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava. Žalovanému súd prvej inštancie nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobcovi bolo dňa 30.8.2016 doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach strany súdneho sporu písomnou formou, spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré bolo nariadené na 12.10.2016. Dňa 3.10.2016 žalobca súdu prvej inštancie doručil podanie, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 12.10.2016. Dôvod označený v tomto podaní súd prvej inštancie nevyhodnotil ako dôležitý, nakoľko nesúvisel s okolnosťami, ktoré by bránili žalobcovi v účasti na pojednávaní a samotnú neúčast' žalobca neospravedlnil ani včas, o čom žalobcu aj písomne informoval oznámením expedovaným zo súdu prvej inštancie dňa 6.10.2016. V predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o tom, že pojednávanie možno odročit' len z dôležitých dôvodov, že svoju neprítomnosť musí ospravedlnit' včas a vážnymi okolnosťami, ako aj o následkoch nedostavenia sa na pojednávanie, vrátane možnosti súdu rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 137 písmeno a/, § 160, § 180, § 183 odsek 1,2, § 278, § 279 a článkov 5,10 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP). Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, a preto na návrh žalovaného rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a žalobu zamietol. Súd prvej inštancie poukázal na to, že Civilný sporový poriadok je postavený na kontradiktórnosti a efektívnosti konania. Je povinnosťou strán aktívne sa podieľať na konaní a nezadávať dôvody pre zbytočné odročovanie pojednávaní, pričom v danej veci by musel pre neprítomnosť žalobcu na pojednávaní, toto pojednávanie odročit'.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytýkal, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Namietal, že ochrana jeho právom chránených záujmov nebola spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Za pochybenie súdu prvej inštancie považuje okolnosť, že mu rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o prekážkach v konaní, č. k. 2Co 232/2015-178 zo dňa 29.1.2016 bolo doručené až po uskutočnení pojednávania nariadeného na 12.10.2016 o 10.00 hodine. Žalobca uviedol, že neúčasť na pojednávaní oznámil súdu prvej inštancie dňa 3.10.2016, kedy poukázal na to, že dlhodobo trvá stav právnej neistoty v riešení prekážky postupu konania odo dňa 29.7.2015 už po dobu 14 mesiacov. Účelom súdu prvej inštancie bolo rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, keď už mu od 3.10.2016 bola známa jeho neúčasť na pojednávaní. Nesprávnym postupom súdu prvej inštancie sa zakrýva dlhodobo neriešený problém právnej neistoty, ohľadne prekážky postupu konania. Súd prvej inštancie mal zákonný dôvod konanie prerušiť, lebo boli uvedené okolnosti, ktoré súvisia s posúdením veci podľa § 162 ods. 1, písm. a/ CSP. Oneskorené oznámenie neúčasti žalobcu na pojednávaní ma súvislosť s už preukázaným stavom právnej neistoty, ktorý trval aj pri prevzatí poštovej zásielky dňa 28.9.2016, neefektívnosť konania nespôsobuje žalobcu. Ešte pred rozhodnutím súdu dňa 12.10.2016, bolo dňa 3.10.2016 preukázané, že Okresný súd Trnava v uznesení č. k. 493r/I 458/2014 - 13 zo dňa 14.6.2014 má na vec exekúcie taký právny názor, že rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 11C 107/2000 - 392 zo dňa 20.12.2004 (exekučný titul) je po právoplatne priznanom práve pre odporcu (žalobcu z tohto konania) na poskytnutie náhradného bytu po formálnej a materiálnej stránke nevykonateľný. Žalobca uviedol, že odvolací súd v uznesení zo dňa 29.1.2016 (poznámka odvolacieho súdu - žalobcom označené uznesenie odvolacieho súdu z 29.1.2016 je uznesením č. k. 2Co/232/2015 - 178 zo dňa 29.1.2016 a bolo ním rozhodnuté o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5C/1/2010 - 169 zo dňa 12.6.2015) potvrdil právny názor prvoinštančného súdu: „že otázka preukázania porušovania práva bývania a vykonateľnosti práva žalobcu na poskytnutie náhradného bytu, žiadnym spôsobom nesúvisí s konaním vedeným pod sp. zn. 5C 1/2010, v ktorom sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená postupom Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 11C 107/2000, ktoré je právoplatne skončené a vyznačenie vykonateľnosti na rozhodnutí v tomto konaní nemožno považovať za súdne konanie, ktoré by nejakým spôsobom mohlo ovplyvniť spor žalobcu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, pretože sa v ňom nerieši žiadna otázka, ktorú by v tomto konaní nebol súd oprávnený riešiť. Tento právny názor žalobca spochybňuje, keď je toho názoru, že nie je v súlade so zákonom, konkrétne s ustanoveniami § 60 ods. 3 § 161 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku. Len Okresný súd Trnava je povinný určiť lehoty plnenia právoplatného rozsudku sp.zn. 11C 107/2000, žiadny iný súd. Povinnosť súdu urobiť úkon, vznikla po doručení rozsudku odvolacieho súdu už odo dňa 22.11.2008, súd prvej inštancie bol povinný doplniť 4 roky starý rozsudok č. k. 11C 107/2000-392 zo dňa 20.12.2004 o termíny plnenia, a pritom sa pridržať právneho názoru odvolacieho súdu, čo neurobil do 30.12.2008, ani neskôr. Orgán verejnej moci porušil povinnosť urobiť úkon, čo sa považuje za nesprávny úradný postup, čím vznikol dôvod na vymáhanie škody podľa zákona č.514/2003 Z. z. Nesplnený právny úkon a v tej súvislosti spôsobená škoda má priamu príčinnú súvislosť s konaním vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 5C 1/2010 a konanie ovplyvňuje. Žalobca súčasne spochybňuje aj názor odvolacieho súdu (poznámka odvolacieho súdu, názor prednesený v uznesení Krajského súdu Bratislava, č. k. 2Co/232/2015 - 178 zo dňa 29.1.2016), že „súd prvej inštancie sa dostatočne jasne a zrozumiteľne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré návrhu žalobcu na prerušenie konanie nevyhovelo. Žalobca tvrdí, že pred doručením uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co 232 /2015-178 zo dňa 29.1.2016 preukázal nové skutočnosti o prekážkach postupu konania.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, a preto vzhľadom na charakter tohto rozhodnutia bolo povinnosťou žalobcu namietat' to, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Žalobca sa aj napriek tomu vo väčšej časti svojho odvolania venuje svojim návrhom na prerušenie konania, ktoré v predmetnom konaní opakovane podával, respektíve konaniu, v ktorom malo dôjsť k vzniku uplatnenej náhrady škody. Tieto však nemôžu mať podstatný význam pre posúdenie dôvodnosti jeho odvolania. Žalovaný poukázal na to, že súdená vec má základ v žalobe na plnenie a žalovaný na pojednávaní dňa 12.10.2016 navrhol súdu prvej inštancie vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, nakoľko bolo

preukázané naplnenie predpokladov pre jeho vydanie podľa § 278 CSP. Zo zápisnice z pojednávania dňa 12.10.2016 vyplýva, že žalobca sa na pojednávanie nedostavil, pritom predvolanie naň mu bolo doručené už dňa 30.8.2016, teda viac ako 2 mesiace pred plánovaným termínom pojednávania. V doručenom predvolaní bol žalobca poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie tak, ako o ňom bol poučený aj žalovaný. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní, o ktorom mal vedomosť už dňa 30.8.2016 ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 3.10.2016, ktoré uviedol pre svoju neúčast', neboli dôvodmi, ktoré by boli vážne a „náhle“. Išlo o dôvody, ktoré súviseli s právnym posúdením veci, a teda museli mu byť známe už v čase doručenia predvolania na pojednávanie. Žalovaný preto zastáva názor, že žalobca svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a ani vážnymi okolnosťami. Žalovaný zdôraznil, že účelom vydania rozsudku pre zmeškanie je sankcionovať pasivitu strany sporu. Správanie žalobcu bolo v predmetnom spore od počiatku poznačené pasivitou, respektíve konaním, ktoré neprimerane predlžovalo súdne konanie. Zo súdneho spisu vyplýva, že od podania žaloby žalobcom uplynulo už takmer 7 rokov. Za tento čas súd prvej inštancie vytyčil 5 pojednávaní, pričom väčšina z nich musela byť odročená z dôvodu procesných návrhov žalobcu. Žalobca počas vedenia súdneho konania podal návrh na prerušenie konania (30.8.2010, 14.11.2011, 29.4.2015), návrh na zmenu petitu (25.0.2011), o ktorých sa opakovane rozhodovalo, tak na súde prvej inštancie, ako aj na odvolacom súde. Žalobca sa nariadeného pojednávania nezúčastnil ani raz, čím neprimerane predlžuje a marí konanie vo veci samej, a tým marí právo žalovanej na účinnú a rýchlu ochranu jej práv a oprávnených záujmov. Žalovaný tvrdí, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali nespĺnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, čím nie sú dané dôvody odvolania uplatnené žalobcom, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

7. Ďalšie vyjadrenia k odvolaniu strany sporu nepodalí.

8. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, §380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba potvrdiť.

9. Podľa § 356 písmeno b CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Z tohto ustanovenia vyplýva, že odvolací súd môže odvolaciemu prieskumu podrobiť napadnutý rozsudok pre zmeškanie iba z pohľadu, či boli respektíve neboli splnené podmienky pre jeho vydanie.

10. Rozsudok pre zmeškanie žalobcu (ďalej aj kontumačný rozsudok) predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalobcu. Procesnou sankciou za pasivitu žalobcu je strata sporu vo forme zamietavého kontumačného rozsudku. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení „svojej právnej veci“, a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany [porovnaj tiež Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1001; (ďalej len „Komentár“)]. Žalobca je subjekt obzvlášť dotovaný tzv. procesnou diligenciou, teda zodpovednosťou za priebeh sporu. V kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách. Ak teda žalobca nerešpektuje súdom uložené povinnosti (v tomto prípade ide o povinnosť zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní) zodpovedá tomu i forma rozhodnutia. Rozsudkom pre zmeškanie žalobcu možno rozhodnúť len vtedy, ak ide o žalobu o splnenie povinnosti (§ 137 CSP). Ustanovenie § 278 CSP pre rozhodnutie vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu vyžaduje to, aby sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ďalej aby žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, a nakoniec vyžaduje návrh žalovaného na rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalobcu (je viazané na návrh žalovaného). Ak je splnená podmienka výslovného návrhu žalovaného na rozhodnutie sporu takouto formou rozhodnutia, musí súd prvej inštancie, ak sú splnené aj ostatné podmienky, obligatórne takémuto návrhu vyhovieť a spor rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu.

11. V danej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca žalobou z 12.3.2010 žiada od žalovaného zaplatať náhradu škody a nemajetkovej ujmy, keď tvrdí, že tieto nároky sú spojené s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Trnava, vo veci sp. zn. 11C/107/2000. Žalobca sa v súdnej veci domáha voči žalovanému jednak náhrady škody v dôsledku nedodržania termínu na vypratanie bytu

v Prievidzi žalobcom a úhrad za užívanie bytu č. 29 na Ulici Andreja Kubinu 32 v Trnave žalobcom, a jednak náhrady nemajetkovej ujmy za nedodržanie lehoty súdmi na rozhodovanie o predbežnom opatrení v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 11C/107/2000, vo veci žalobkyne W. M. proti A. M. (žalobcovi z tohto konania), o zrušenie práva spoločného nájmu bytu. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávania na deň 3.9.2010, 2.12.2011, 6.5.2015, ktoré boli odročené bez meritórneho prejednávania veci z dôvodu na strane žalobcu a deň na 23.9.2015, ktoré pojednávania sa neuskutočnilo pre prekážku vedenia konania, pretože súdny spis bol postúpený Krajskému súdu v Bratislave, na odvolacie konanie vo vzťahu k uzneseniu č. k. 5C/1/2010 - 169 zo dňa 12.6.2015, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Odvolací súd predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie uznesením č. k. 2Co/232/2015 - 180 zo dňa 29.1.2016 potvrdil. Dňa 16.6.2016 nariadil súd prvej inštancie pojednávania na 12.10.2016, o 10,15 hodine, v miestnosti č. dv. 65 (č. I. spisu 191), na ktoré riadne, poštovou komunikáciou, predvolal strany sporu. Žalobca predvolanie na pojednávania prevzal dňa 30.8.2016 a žalovaný dňa 11.8.2016. V predvolaní na pojednávania boli strany sporu okrem iného poučené aj o tom, že ak sa na pojednávania vo veci riadne a včas nedostavia, a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnia, na návrh druhej strany rozhodne súd o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Súčasne s predvolaním bolo stranám sporu doručené aj písomné poučenie o ich procesných právach a povinnostiach. Zo zápisnice o pojednávaniach zo dňa 12.10.2016 vyplýva, že žalobca sa tohto pojednávania nezúčastnil. Do súdneho spisu bolo dňa 3.10.2016 doručené podanie žalobcu označené ako oznámenie o trvaní prekážky postupu konania, ospravedlnenie neúčasti žalobcu na tomto pojednávani (č. I. spisu 194), v ktorých žalobca poukázal na to, že mu nebolo doručené rozhodnutie z odvolacieho konania (odvolacie konanie 2Co/232/2015), a že naďalej trvá prekážka postupu daného konania, pretože dňa 12.9.2016 podal na Okresný súd Trnava urgenciu na odstránenie procesnej chyby v rozsudku č. k. 11C/107/00 - 392 zo dňa 20.12.2004 spočívajúcej v absencii určenia lehoty Zuzane Frankovej na splnenie povinnosti zabezpečiť mu náhradný byt. Žalobca tvrdil, že od otázky vymožitelnosti práva na poskytnutie náhradného bytu pre žalobcu, ktorú Okresný súd Bratislava I nie je oprávnený riešiť, závisí konanie v danej súdnej veci žalobcu, a preto súd obligatórne v zmysle § 162 CSP konanie preruší. Žalobcom tvrdené dôvody ospravedlnenia jeho neprítomnosti na pojednávani dňa 12.10.2016 súd prvej inštancie nevyhodnotil ako vážne okolnosti, ktoré by mu bránili v účasti na nariadenom pojednávani. Žalovaný na tomto pojednávani navrhol vydať kontumačný rozsudok.

12. Procesnou povinnosťou súdu je pripraviť pojednávania tak, aby ochrana práv strán sporu a to ako žalobcu, tak aj žalovaného, bola rýchla a účinná, teda tak, aby sa spravidla rozhodlo na jedinom pojednávani. Predpokladom rozhodnutia sporu pre zmeškanie žalobcu je okolnosť, že žalobca sa na pojednávania nedostavil bez predchádzajúceho ospravedlnenia. Ospravedlnenie musí byť kvalifikované, teda musí byť urobené včas a musí byť odôvodnené takými vážnymi okolnosťami, ktoré sú spôsobilé jeho neúčast ospravedlniť. Takýto charakter majú len konkrétne tvrdenia o tom, aké okolnosti žalobcovi bránia v neúčasti na pojednávani, kedy sa o nich dozvedel, a že napríklad časovú kolíziu nie je možné vyriešiť ináč. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalobcovi účasť na pojednávani z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu. Súd prvej inštancie nariadil pojednávania na 12.10.2016 po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci sp.zn. 2Co/232/2015 a žalobca bol povinný rešpektovať spôsob vedenia konania súdom prvej inštancie a zúčastniť sa nariadeného pojednávania aj bez ohľadu na to, či už mal vedomosť o výsledku odvolacieho konania, keď rozhodnutie odvolacieho súdu mu súd prvej inštancie nakoniec mohol doručiť aj osobným odovzdaním na samotnom pojednávani (§ 105 odsek 1 CSP). Neúčast žalobcu nemohol ospravedlniť ani jeho subjektívny názor na potrebu obligatórneho prerušenia konania na základe rozhodnutia súdu podľa § 162 odsek 1 písmeno a) CSP teda, že rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, podľa žalobcu konkrétne otázky určenia lehoty vykonateľnosti práva žalobcu na poskytnutie náhradného bytu. Postup súdu podľa § 162 CSP je výsledkom procesu tvorby jeho vlastného právneho názoru na prejednávajúcu vec a len v prípade, ak sám dospeje k názoru o potrebe výkladu určitých právnych otázok, prípadne rozhodnutia o určitej právnej otázke v intenciách ustanovenia § 162 odsek 1 písmeno a) CSP obligatórne preruší konanie. Žalobca nemal žiaden rozumný dôvod spoliehať sa na to, že sa súd prvej inštancie stotožní s jeho subjektívnym názorom o existencii podmienok pre prerušenie konania zo strany súdu prvej inštancie. Navyše súd prvej inštancie už vo svojom rozhodnutí č. k. 5C/1/2010 - 169 zo dňa 12.6.2015 predniesol, že otázka vykonateľnosti práva žalobcu na poskytnutie náhradného bytu nesúvisí s konaním Okresného súdu Trnava, sp. zn. 11C/107/2000, vo vzťahu ku ktorému mu mala vzniknúť v danom spore uplatnená škoda a nemajetková ujma. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to,

že účelom prerušenia konania nie je získavanie dodatočného oprávnenia pre podanú žalobu, alebo pre samotný vznik a rozsah uplatneného nároku.

13. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa nezúčastnil žiadneho z piatich nariadených pojednávaní o jeho žalobe podanej na súd prvej inštancie dňa 12.3.2010, ktorá do 12.10.2016 nebola meritórne vôbec prejednaná. Právo na rýchlu a účinnú ochranu oprávnených záujmov má nielen žalobca, ale aj jeho protistrana v súdnom spore, teda žalovaný. Neobstojí odvolacia námietka žalobcu, že zámerom súdu prvej inštancie bolo rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie, keď tento súd od 3.10.2016 vedel o jeho neúčasti na pojednávaní, pretože súd prvej inštancie nemohol vedieť, či žalovaný využije jemu dané procesné právo a kontumačný spôsob rozhodnutia o veci navrhne, bez ktorého návrhu nie je možné rozsudok pre zmeškanie vydať. Pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalobcu nemá vplyv jeho polemika s právnym názorom Krajského súdu vyjadreného v uznesení č. k. 2Co/232/2015 - 180 zo dňa 29.1.2016, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 5C/1/1/2010 - 169 zo dňa 12.6.2015, ale výlučne len námietky o tom, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď vo veci vyhlásil rozsudok pre zmeškanie žalobcu, nakoľko mal splnené všetky podmienky vo vzťahu k žalobcovi na jeho vydanie, vrátane podmienky absencie ospravedlnenia urobeného včas a odôvodneného vážnymi okolnosťami. Dôvod, pre ktorý bolo možné v danej veci podať odvolanie, preto nebol naplnený.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd predmetný rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
  - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).
- V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).